

ת"פ 68686/11/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 68686-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

כבוד השופטת רות שפילברג כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
נגד	
פלוני	הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון מיום 9.2.21, בעבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **חבלה במזיד ברכב**, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, ו**פגיעה בפרטיות**, לפי סעיף 1(2) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

2. לפי כתב האישום המתוקן, ביום 18.11.20, הנאשם הגיע למקום עבודתה של המתלוננת, בת זוגו, לה היה מאורס ועמה ניהל קשר במשך כארבע שנים עד לאותו המועד, בנוף הגליל, צילם את רכבה כשהוא חונה במקום העבודה, וזאת לאחר שחשד כי אינה אומרת לו את האמת ביחס למקום המצאה.

בהמשך, ארב הנאשם למתלוננת מחוץ למקום העבודה, ובתום יום העבודה כשהחלה בנסיעה לביתה, החל לנסוע אחריה ברכבו. בהגיעם לכיכר בנוף הגליל, חסם באמצעות רכבו את רכבה של המתלוננת והחל לאיים עליה בהתנהגות ולחבול ברכבה של המתלוננת. הנאשם קפץ על מכסה המנוע של רכבה, ובעט באמצעות רגליו בשמשת הרכב ובמראות הרכב, וכתוצאה מכך, שמשת הרכב הקדמית נופצה כולה, וכן נשברה המראה השמאלית.

המתלוננת נסעה לאחר נמלטה מהמקום, אך הנאשם נסע בעקבותיה לכיוון כפר כנא, ותוך כדי הנסיעה התקשר אליה, ואמר לה: "אני יודע עליך הכל ואני אראה לך". הנאשם המשיך בנסיעה אחרי המתלוננת וחסם את רכבה בשני מקומות שונים בכפר כנא, כאשר בפעם הראשונה ניסה לפתוח את דלת רכבה, אך היא נמלטה משם בנסיעה מהירה בניגוד לכיוון התנועה, ובפעם השנייה, נמלטה המתלוננת פעם נוספת מן הנאשם, והמשיכה בנסיעה מהירה אל תחנת המשטרה בכפר כנא.

3. ביום 9.2.21 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע בעבירות המיוחסות לו, והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, לאחריו נקבע כי הצדדים

יטענו לעונש באופן חפשי. לבקשת הסנגור, הוריתי כי התסקיר יתייחס, בין היתר, לאפשרות ביטול ההרשעה, כאשר הובהר שהמאשימה תעמוד בטיעוניה על הותרת הרשעתו של הנאשם על כנה.

תסקירי שירות המבחן

4. לאורך תקופה שבה ערך שירות המבחן ובית המשפט מעקב אחר שילובו של הנאשם בטיפול, הוגשו בעניינו חמישה תסקירים. שירות המבחן ציין בתסקיר הסופי כי הנאשם השתלב בהליך טיפולי וכי הסיכון להישנות עבירות דומות כלפי המתלוננת פחת, והמליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, לצד צו של"צ בהיקף של 200 שעות והתחייבות כספית.

עוד המליץ שירות המבחן לשקול את ביטול הרשעתו של הנאשם בדין, לנוכח ההליך הטיפולי אותו הוא עובר והשינוי בתפיסותיו בנוגע לקשר הזוגי, ולאחר שהנאשם מסר כי הרשעתו עלולה לפגוע בקבלתו ללימודים ולהוביל לפגיעה עתידית בהתפתחותו. להלן יובאו בתמצית תכנם של התסקירים.

5. **בתסקיר מיום 28.6.21** נמסר כי הנאשם, רווק בן 27, תושב טורעאן, השוהה בבית הוריו בתנאים מגבילים. מזה מספר חודשים הוא עובד כשכיר בחברה לפרויקטים בתחום החינוך. אביו עבד לאורך השנים כחשב שכר, ומרצה עונש מאסר בכלא בגין גניבה. אמו עקרת בית וסובלת מסכיזופרניה.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה. בגיל 14 השתלב בתחום הכדורגל המקצועי כשחקן בליגה לנוער. בשנת 2013 השתלב בלימודי חשבונאות, אך הפסיק לימודיו כעבור מספר חודשים. בשנת 2017 נרשם לאוניברסיטה, אך לאחר שאביו נאסר ביטל את תכניות לימודיו. בהעדרו של אביו, נטל הנאשם אחריות לפרנסת המשפחה, כבן הבכור, והשתלב בניהול העסק של אביו בתחום השיש והאבן, תוך שמפסיק את עיסוקו בכדורגל. לאחר תקופה התגלו חובות רבים בעסק, והוא נאלץ לסגור אותו ולהתחיל לעבוד כעצמאי.

באשר ליחסיו עם המתלוננת, הנאשם מסר כי בינו ובינה הייתה מערכת יחסים קרובה, המבוססת על אהבה ותמיכה הדדית. לצד זאת ציין קשיים כחוסר אמון שהוביל להתדרדרות ביחסיהם ולהסתבכותו בעבירות הנדונות, לאחר אירוסיהם. לדברי הנאשם, הוא חשד כי המתלוננת משקרת לו באשר למקום עבודתה, ולכן עקב אחריה. הנאשם נטל אחריות למיוחס לו והכיר בשלילה שבמעשיו, ביטא חרטה ואשמה על הפגיעה שגרם למתלוננת, וכן אכזבה עצמית מהתנהלותו. הנאשם ביטא נכונות להשתלב בטיפול רגשי במסגרת הקהילה.

שירות המבחן ציין כי אין מדובר באדם בעל דפוסים אלימים מושרשים באישיותו, כי הנאשם נטל אחריות ומגלה אמפטיה למתלוננת, ומצליח להתבונן באופן ביקורתי על התנהלותו באירוע האלים.

6. **בתסקיר משלים מיום 13.7.21** נמסר כי שירות המבחן ערך שיחה טלפונית עם המתלוננת, והיא מסרה כי היא בת 25, ולומדת באוניברסיטה בג'נין. לדבריה, הייתה בקשר זוגי במשך כחמש שנים עם הנאשם, עד לביצוע העבירות, אז נותק הקשר ביניהם. לדברי המתלוננת הקשר שלה עם הנאשם היה מבוסס על אהבה וקרבה, ולא התעוררו בעיות ביניהם עד לאירוע הנדון. המתלוננת נטתה להפחית מחומרת מעשי הנאשם, נטתה לגונן עליו ולתת לגיטימציה למעשיו. היא שללה תחושות פחד או איום מפניו, הן באירוע והן לאורך הקשר עמו, וכן שללה הפניית אלימות כלפיה. המתלוננת ביטאה שאיפה להמשך הקשר הזוגי עמו לאחר סיום ההליך הפלילי. שירות המבחן הביע ספק אם בכוחה של המתלוננת להיעזר בגורמי אכיפה בעתיד, לנוכח האופן בו היא חווה את השלכות ההליך.

באשר לנאשם, צוין כי הוא הופנה לטיפול ביחידה למניעת אלימות במשפחה, אך באותו שלב טרם החל בטיפול. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון בינוני להישנות עבירות דומות כלפי המתלוננת.

7. **בתסקיר משלים מיום 28.11.21**, נמסר כי החל מחודש אוגוסט 2021 שולב הנאשם בהליך טיפולי בתחום האלימות במשפחה, ומאז קיים מפגשים פרטניים עם עו"ס היחידה. מדיווחי העו"ס נמסר כי לנאשם יכולות גבוהות, הוא משתף פעולה ומשתף בתכנים מעולמו הפנימי, ורואה בטיפול הזדמנות לרכוש מיומנויות בתחום הזוגי.

שירות המבחן ערך פגישה נוספת עם הנאשם, בה מסר כי הוא מפיק תועלת מן המפגשים הטיפוליים, בהם עוסק במניעים הפנימיים שהובילו אותו לביצוע העבירות. הנאשם ציין כי בעקבות הטיפול הוא עורך שינויים באופן התנהלותו, כי שב לשחק כדורגל, וביטא שאיפה להמשיך בלימודים אקדמיים, במידה ותבוטל הרשעתו בדיון.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ער יותר כיום למצבי סיכון פוטנציאליים להתנהלות אלימה כלפי המתלוננת, אך משלא עלה בידי שירות המבחן לקיים באותו שלב שיח מעמיק עם המתלוננת במסגרת פגישה פרונטלית, צוין כי לא ניתן לבצע הערכת סיכון מלאה ולבוא בהמלצה עונשית.

8. **בתסקיר משלים מיום 6.1.22** נמסר כי התקבלו דיווחים חיוביים מהיחידה הטיפולית בנוגע לשילובו של הנאשם בטיפול, וכי הוא ממשיך להגיע לפגישות, לשתף בקשייו ולהיעזר בטיפול. יחד עם זאת, צוין כי קיימת עמימות בנוגע לאופי הקשר הקיים בין המתלוננת ובין הנאשם, עקב פערים בדיווחים שהתקבלו בשירות המבחן בהקשר זה, ועקב ניסיונות רבים להתקשרות עמה שאינם נענים מצדה. צוין כי עמדותיה של המתלוננת משמעותיות בכדי לבצע הערכת סיכון מלאה בהווה, במקביל להליך הטיפול.

9. **בתסקיר סופי מיום 7.2.22** צוין כי בתקופת הדחייה, נפגש שירות המבחן עם המתלוננת. לדבריה, היא סיימה בשנת 2020 את לימודיה, וכיום היא עובדת כמרפאה בעיסוק בבי"ח רמב"ם. המתלוננת תיארה את הקשר הזוגי עם הנאשם כחיובי, ושללה אלימות כלשהי כלפיה מצדו. לדבריה, כארבעה חודשים טרם בוצעו העבירות, החלו להתעורר בעיות בקשר, על רקע אי שביעות רצונו של הנאשם ממקום עבודתה הקודם. המתלוננת נטתה לצמצם מחומרת האלימות שננקטה כלפיה, ולדבריה

האלימות בה אופיינו מעשי העבירה אינה מאפיינת את התנהלות הנאשם בדרך כלל. לדבריה, מאז אין כל קשר בינה ובין הנאשם, והיא הביעה חשש כי במידה ויוטל עליו גזר-דין מחמיר, הסיכוי כי יסכים לחדש עמה את הקשר הזוגי יפחת. המתלוננת שללה תחושת איום מפניו.

שירות המבחן התרשם כי המתלוננת נטתה להציג פסאדה חיובית על אודות התנהלות הנאשם, ומאידאליזציה של הקשר הזוגי. צוין כי לא נשנתה התנהגות אלימה מצדו כלפיה מאז בוצעו העבירות, וצוין גם כי אכן לא נפתחו נגד הנאשם תיקים כלשהם בתקופת דחיית הדיון בעניינו.

צוין עוד בתסקיר כי הנאשם נעזר בגורמי הטיפול ומבטא רצון בהמשך ההליך הטיפולי. **הוערך כי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, כלפי המתלוננת, פחת.**

10. לנוכח המפורט בתסקיר הסופי, הומלץ כאמור ברישא פרק זה, על ענישה שיקומית אשר לדעת שירות המבחן תקטין את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

ראיות לעונש

11. המתלוננת התייצבה לאחד מן הדיונים שנקבעו לטיעונים לעונש, מיוזמתה, ומסרה לפרוטוקול כי לא התחמקה משיחות עם שירות המבחן, וכי מאז האירוע הנדון לא היה כל קשר בינה ובין הנאשם. המתלוננת מסרה לשירות המבחן ולב"כ המאשימה כי היא מעוניינת לשוב לקשר עם הנאשם, אחרי שיסתיים ההליך המשפטי, וכי הוא לא פנה אליה כלל.

טיעונים לעונש

ביום 9.2.22 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגיש טיעונו בכתב, והשלים אותם בעל-פה, ואילו ב"כ הנאשם טען לפני בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

12.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. הוא ביקש מבית-המשפט להטיל על הנאשם עונש ראוי של תשעה חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר מותנה, התחייבות וקנס. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בשלוות נפשה של המתלוננת וברכוש, פגיעה המצויה ברף אמצעי של חומרה, והטילה מורא על המתלוננת שנאלצה להימלט מן הנאשם בנסיעה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי אמנם, מדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות, שהודה, חסך זמן שיפוטי ונטל אחריות, אולם תסקירי שירות המבחן אינם מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, בפרט

לנוכח ההתנהגות החריגה בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת. עוד ציין ב"כ המאשימה את הבעייתיות שבעמדת המתלוננת, המגוננת על הנאשם.

13. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן, להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין, ולהטיל עליו צו מבחן וצו של"צ. נטען, כי הנאשם בן 27, ללא הרשעות קודמות, שהה במעצר מלא לתקופה של 21 ימים, ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים לתקופה ממושכת. הנאשם אמנם נקט בהתנהגות חריגה, אך האלימות בה נהג הייתה ברף נמוך, יחסית, של חומרה, וננקטה במסגרת אירוע יחיד. הנאשם, הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה למעשיו, ובתקופת הדיון השתלב בטיפול באופן מיטבי. תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו חיוביים, ולאחר שנוצר קשר בין שירות המבחן ובין המתלוננת, צוין כי מסוכנותו של הנאשם פחתה. נטען, כי האינטרס הציבורי מתיישב עם הטלת ענישה שיקומית ואף עם ביטול הרשעת הנאשם בדין. נטען עוד, כי הנאשם מעד לראשונה בחייו וכי הותרת הרשעתו על כנה תפגע בהתפתחותו, בפרנסתו העתידית, במעמדו ובשיקומו. אף אם לא הוכח בעניינו נזק קונקרטי, הרי שביטול ההרשעה מתיישב עם הפסיקה העדכנית בנושא, המלמדת על כרסום בדרישת ההוכחה של נזק קונקרטי. צוין, כי הנאשם החל בלימודים אקדמיים שהופסקו בשל נסיבות חייו, אך לא בשל הליך זה, ותכניותיו האקדמיות עומדות בעין. אימוץ עמדת המאשימה והטלת מאסר בעבודות שירות יפגעו בפרנסתו של הנאשם, והוא עלול להיות מפוטר מעבודתו הנוכחית, כך נטען.

14. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי הודה במעשים מיד כשנעצר, כי הוא מצטער עליהם, והתנצל בפני המתלוננת. לדבריו, מעולם לא נהג באלימות. הנאשם ביקש הזדמנות להמשיך בטיפול, להיעזר בו לשפר את דרכיו, ולהתקדם בחייו. לדבריו, הוא מעוניין להשתלב בלימודים בתחום ראיית החשבון, לפרנס את משפחתו ולתמוך באחיו הלומד בחו"ל.

שאלת ההרשעה

15. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, המוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.97)**, שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נגד ויקטור שמש (02.09.96)**, נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך פוגעים גם בעקרון השוויון בפני החוק.

16. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

17. סבורה אני, לאחר שקילת העניין, כי בנסיבות שכאן, אין מקום לוותר על הרשעה בדין, מבלי לפגוע ביתר שיקולי הענישה באופן בלתי מידתי.

מדובר בעבירות איומים, פגיעה בפרטיות וברכוש, שנעברו על-ידי הנאשם, במסגרת אירוע יחיד, אך מתמשך, על רקע מערכת יחסים זוגית עם המתלוננת, שהייתה מאורסת באותה העת לנאשם, ועל רקע חשדותיו כלפיה באשר למקום המצאה.

האירוע הסתיים בכך שהמתלוננת נהגה את רכבה לתחנת המשטרה בכפר כנא, אחרי מרדף שבו נמלטה מהנאשם, אשר חסם את נתיב נסיעתה - לא פחות משלוש פעמים, אף גרם לה לנסוע, בפחדה מפניו, נגד כיוון התנועה. טרם זאת, הנאשם הגיע למקום עבודתה, פעמיים באותו יום, התחקה אחריה, איים עליה בהתנהגות תוקפנית ובמלל, הפגין אלימות בוטה כלפיה וכלפי ורכושה והעמיד אותה בסיכון ממשי לפגיעה בגופה ואף בחייה.

במישור הרכושי, התבטא הנזק שמעשי הנאשם גרמו בניפוץ השמשה הקדמית של רכבה של המתלוננת, ושברית מראת הצד של הרכב.

מטבע הדברים, מעשים חמורים כמו כאן גורמים גם נזק רגשי ונפשי, פחד ופגיעה קשה בתחושת הביטחון.

18. מדובר במעשים שניכר כי בוצעו בהעדר תכנון מוקדם ממשי, אם כי החלו בהתחקות ומעקב אחר המתלוננת, אשר אינם ספונטניים. חומרתו של האירוע הוא במידת האלימות ובהיעדר השליטה, יותר מאשר בתכנון מראש. מידת הפגיעה, בפרטיותה של המתלוננת, בשלוות נפשה, באוטונומיה שלה, ובשלומה הפיזי - הנה, באופן טבעי, משמעותית, והיא כוללת נזק ממשי לרכוש, והשמטה במצב של סיכון חיים.

לא יכול להיות ספק כי מדובר באירוע מטלטל עבור המתלוננת, החרג בחומרתו.

לצד זאת יצוין, כי מעמדת המתלוננת עולה כי סלחה לנאשם, כי מעוניינת בחידוש הקשר הזוגי עמו, וכי אינה מביעה כל חשש מפניו. לדברי המתלוננת מאז האירוע היא והנאשם מצויים בנתק זה מזו.

19. בעבירות דומות הטילו בתי המשפט עונשים מגוונים, וכך גם ההחלטות בעניין ביטול ההרשעה בדיון - ניתנו בהתחשב בנסיבותיהם הספציפיות של הנאשמים וחומרת מעשיהם.

ב"כ המאשימה הפנה, לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, לפסק-דין יחיד, בת"פ (כ"ס) 8962-06-19 **מדינת ישראל נ' פדילה** (26.6.19), שם הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירות איומים והפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם, לאחר שהפר צו הגנה שהוצא כנגדו על-ידי אשתו, הגיע למקום בו שהתה, קילל אותה ואיים עליה. נקבע כי האיומים היו ברף חומרה גבוהה. נקבע באותו גזר-דין **מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-18 חודשי מאסר בפועל, והוטלו על הנאשם עשרה חודשי מאסר בפועל, ומאסרים מותנים.**

20. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי-הדין המלמדים, לשיטתו, על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, ועל מדיניות בתי המשפט בנוגע לביטול הרשעה בדיון, בעבירות אלימות זוגית ובעבירות אחרות:

א. ת"פ (ק"ש) 5457-09-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.12.19, לא פורסם) - הנאשם הודה בביצוע עבירה של סיוע לגידול סמים, ובעבירה של החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית. צוין כי הנאשם, נשוי ואב לארבעה, היה מוכר במל"ל כזכאי לקצבת נכות בשיעור של 100% לצמיתות, ולא עמדו לחובתו הרשעות קודמות. כן החזיק הנאשם במשך 5 השנים האחרונות באישור רפואי לשימוש בקנאביס. עוד צוין כי הנאשם לומד לתואר שני. בית-המשפט התרשם כי עלולה להיגרם פגיעה חמורה בשיקומו במידה והרשעתו תותר על כנה, וכי התנאים הקבועים בהלכת כתב מתקיימים בעניינו. לפיכך, בוטלה הרשעת הנאשם בדיון, והוטל עליו צו של"צ.

מדובר במקרה השונה בנסיבותיו ובחומרתו בתכלית מן המקרה דנן.

ב. ת"פ (ק"ש) 55442-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.11.19, לא פורסם) - הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות אלימות זוגית ובאיומים, אותן ביצע כלפי רעייתו ואם בנו התינוק. עמדת המתלוננת הייתה כי ברצונה לנהל עם הנאשם יחסים זוגיים ולשקמם, כי היא מצפה לילד נוסף עמו, והשתלבה יחד עמו בטיפול זוגי. נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר**. בית-המשפט התרשם כי מתקיימים התנאים שנקבעו בהלכת כתב באשר לביטול הרשעת הנאשם בדיון, שכן הותרת ההרשעה על כנה תפגע בשיקום הנאשם, ובשיקום התא המשפחתי. **הוטלו צו מבחן, צו של"ץ והתחייבות.**

ג. ת"פ (ק"ג) 34695-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.2.15) - הנאשם הורשע באיומים כלפי אשתו ובתקיפתה, עבירות שנעברו על רקע קשיים רגשיים וצריכת אלכוהול. לנוכח שילובו בהליך טיפולי וההתרשמות כי אין מדובר בהתנהגות נמשכת, ולנוכח גילו המבוגר יחסית של הנאשם, בוטלה הרשעתו.

והוטלו עליו **צו מבחן, צו של"צ והתחייבות**.

ד. ע"פ (נצ') 10722-08-15 **אלול נ' מדינת ישראל** (18.2.16) - המערער, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שתקף את המתלונן במועדון לילה, בשבירת חפץ על ראשו, וכן בהכאתו באמצעות ידיו בכל חלקי גופו תוך גרימת חבלות בידו, בגבו ובפניו. בית-המשפט קמא (מפי הח"מ) דחה את עתירתו להימנע מהרשעתו בדין, והטיל עליו חודשיים מאסר בעבודות שירות, בצירוף מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעור ההגנה, בקבעו כי **לא הוכח כי ההרשעה תסב נזק בלתי מידתי, קונקרטי וממשי לסיכויי שיקומו של המערער, וכי גם בעניינים של צעירים שטרם השתלבו במעגל העבודה, יש צורך להצביע על פגיעה אפשרית בעתידם שאינה תיאורטית**.

דברים אלה, שנקבעו על-ידי בית-המשפט המחוזי, יפים גם לעניינו של הנאשם כאן.

ה. ת"פ (ק"ג) 13154-11-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.9.14) - הנאשם הורשע בגרימת חבלה לאשתו, בעת שאחזה בידיה את התינוקת שלהם, בחניקתה בידיו, ואיום עליה כי יהרוג אותה. צוין כי עברו הפלילי של הנאשם נקי, כי הוא שולב בטיפול בתקופת הדיון בעניינו, וכי הרשעה בדין עלולה לחבל בהמשך עבודתו כעמיל מכס. חרף העובדה שמדובר במקרה אלימות חמור, אך לנוכח העובדה שמדובר במקרה בודד, והמסוכנות כלפי העתיד צומצמה, **נמנע בית-המשפט מהרשעת הנאשם, והטיל עליו צו מבחן, צו של"צ והתחייבות**.

ו. ע"פ (ב"ש) 1061-09-11 **גבאי נ' מדינת ישראל** (11.7.12) - על הנאשם בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, אותן ביצע כלפי שכנו לאחר שתקפו לעיני ילדיו, הוטלו, תוך הותרת הרשעתו על כנה, צו של"צ, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. בית-המשפט המחוזי התרשם כי ההרשעה עלולה לפגוע במערער פגיעה חמורה, וכי חרף חומרתה, ניתן לוותר על ההרשעה בנסיבות המקרה המסויים, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. לפיכך, **הרשעת המערער בוטלה, בוטלו עונשי המאסר על-תנאי והקנס, וסכום הפיצוי הוגדל**.

21. בהתחשב בכך שמדובר באירוע יחיד, אף שהיה מתמשך וכלל מספר עבירות, סבורני כי **מתחם העונש נע בין מאסר קצר, לרבות בעבודות שרות, לבין שנת מאסר בפועל**. באשר להרשעה בדין, חומרת ההתנהגות והעבירות שבוצעו אינן הולמות ככלל ביטול הרשעה. החמורה מתבטאת בין היתר בכך שהנאשם טיפס באופן אלים ומתפרע על רכבה של המתלוננת כשהיא בתוכו, שבר את המראה והשמשה, והמשיך לרדוף אחריה כמתואר, תוך סיכון חייב בנהיגה מסוכנת. ההתנהגות מעידה על תוקפנות רבה, אובססיה ונטייה לפגיעה בזולת על רקע מערכת זוגית, והיא מחייבת גינוי בהרשעה בדין. מדובר באירוע חריג בחומרתו ובחריפותו שגרם לנזק למתלוננת והעמידה בסיכון ממשי, במהלכו הופגנו

איומים ברף חומרה גבוה בהתנהגות הנאשם, ובו נקט הנאשם באלימות ובריונות כלפי רכושה של המתלוננת. ביטול הרשעה עלול לגרום פגיעה ממשית לאינטרס הציבורי וליתר שיקולי הענישה.

בנוסף, סברתי כי לא עלה בידי הנאשם שבפניי להוכיח כי תיגרם פגיעה חמורה בשיקומו וכי ייגרם נזק קונקרטי לעתידו, במידה והרשעתו תותר על כנה.

22. מדובר בנאשם צעיר, בן 27, ללא עבר פלילי, המועסק כשכיר בחברה לפרויקטים בתחום החינוך. נמסר, כי לנוכח נסיבותיו המשפחתיות שתוארו בתסקירים, נטל הנאשם אחריות לפרנסת משפחתו הגרעינית.

הנאשם הציג מכתב ממעסיקו, מתחילת 2021, ולפיו מאחר ואינו מתייצב לעבודה בעקבות הליכי המעצר, ניתנת לו התראה לפני פיטורין. יחד עם זאת, מאז נוסח מכתב זה, צוין בתסקירים כי הנאשם עדיין מועסק באותו מקום העבודה, חרף הימשכות ההליכים בעניינו. כמו-כן, לא צוין במכתב כי הרשעה בפלילים תמנע את המשך העסקתו בחברה, חברה שהיא חברה פרטית, בה משמש הנאשם בתפקיד סמנכ"ל.

איני סבורה כי מכתב זה עונה על דרישת ההוכחה בדבר קיומו של נזק קונקרטי.

23. גם הנימוקים עליהם נסמכת המלצת שירות המבחן אין בהם כדי לשקף מילוי התנאים שנקבעו בהלכת כתב באשר לאפשרות ביטול הרשעה בדיון. צוין בתסקירים כי הנאשם השתלב באופן חיובי בהליך טיפולי פרטני, ומביע רצון בהמשך הטיפול. צוין כי רמת הסיכון ביחס לעתיד פחתה, וכי המשך שילוב הנאשם בהליך טיפולי יפחית עוד יותר את הסיכון.

גם עמדת המתלוננת הובאה הן באמצעות שירות המבחן והן בהתרשמות ישירה ממנה. המתלוננת אמנם לא הביעה חשש מפני הנאשם, אך שללה הפניית אלימות כלפיה במהלך הקשר הזוגי עם הנאשם, נטתה לגונן עליו ולצמצם מחומרת מעשיו, ושירות המבחן ציין כי קיימת עמימות ביחס לטיב הקשר בין השניים כיום, ופערי דיווח באשר לו.

הנאשם אמנם ביטא בפני שירות המבחן שאיפות עתידיות להשתלב בלימודים בתחום ראיית החשבון, אך מעבר להבעת שאיפה זו, לא הוכח בפניי כי ייגרם לנאשם נזק קונקרטי לעתידו הלימודי או התעסוקתי, במידה והרשעתו תותר על כנה.

24. אף שמדובר בנאשם שנטל אחריות, הודה במעשים, חסך זמן שיפוטי, ששיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק ועם שירות המבחן, שבתקופת הדיון בעניינו שמר על תנאי שחרורו ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים, איני סבורה כי נסיבותיו מטות את הכף לעבר ויתור על הרשעה בדיון, וזאת חרף ההמלצה השיקומית החיובית מאת שירות המבחן, המלצה אשר סברתי כי יש לתת לה ביטוי בהטלת ענישה המצויה בסטייה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, בהתאם להמלצה שניתנה, אך לא בביטול הרשעה. החלטתי לפיכך לסטות ממתחם העונש אותו ציינתי בסעיף 21 שלעיל.

25. לאור המפורט לעיל, אני גוזרת את דינו של הנאשם ומטילה עליו את העונשים הבאים:

א. 20 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר מיום 18.11.20 ועד ליום 7.12.20.

למען הסר ספק, ימי המעצר ישמשו לניכוי מלוא תקופת המאסר שהוטלה, והנאשם לא ייאסר כעת.

ב. 4 חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור, במשך 3 שנים מהיום, עבירת איומים או עבירה של פגיעה בפרטיות, ועבירה של היזק במזיד לרכב או רכוש בנסיבות של קשר זוגי.

ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, במהלכם יעמוד הנאשם בפיקוח שרות המבחן ויבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר צו זה, או יעבור עבירה נוספת בתקופת הצו, יהיה צפוי לעונש על העבירות בגין הוצאו הצו, ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם בתוך 90 ימים מהיום.

באחריות ב"כ המאשימה להעביר למזכירות בית-המשפט הודעה ובה פרטי החשבון של המתלוננת לצורך העברת סכומי הפיצוי, בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' ניסן תשפ"ב, 06 אפריל 2022, במעמד הצדדים.